

„Bine este cuvântat Dumnezeu“, sau: „Dumnezeu ne milostivește pe noi“, sau: „Adevăratului Hristos“, să tămâieze cu cădelnița sau să se împărtășească în altar?

Răspuns. Nu. Ci se va rânduî în locul mirenilor.

(5, 17, 62 ap.; 12 sin. I ec.; 9 sin. III ec.; 7, 14 sin. IV ec.; 21, 26 Trul.; 9 Neocez.; 36 Cartag.; 16 sin. I-II; 3, 27 Vasile cel Mare; 3 Chiril Alex.)

La întrebarea dacă poate sluji un preot caterisit, sau care a părăsit preoția de bunăvoie, considerându-se vinovat, răspunde negativ, specificând că unii ca aceștia să treacă în rândul mirenilor. A se vedea și can. 21 VI ec.; 27 Vasile cel Mare; 9 Neocez., care tratează aceeași chestiune.

CANONUL 9: (CEI PUȘI SUB CERCETARE DUHOVNICEASCĂ NŪ SE BINECUVÂNTEAZĂ)

Întrebare. Ce însemnează ceea ce zice Sfântul Vasile în privința epiti-miilor mici: Fie înlăturat de la binecuvântare potrivit măsurii greșelii?

Răspuns. Însemnează a se lipsi cineva de binecuvântarea care se dă în biserică.

Canonistul N. Milaș lămurește în comentariul său ce trebuie să se înțeleagă în acest canon prin binecuvântări bisericești și epitimii mici, termeni utilizați în întrebarea pusă.

„Binecuvântările bisericești menționate aici, spune N. Milaș, sunt acele binecuvântări pe care le dă episcopul sau presbiterul pentru rugăciune, sau spre a întări poporul credincios cu ajutorul divin“. De aceste binecuvântări, spune patriarhul Nicolae, se lipsește mai mult sau mai puțin păcătosul, potrivit gravității păcatului în care a căzut. (Opinia aceasta o împărtășește și Balsamon în comentariul său la acest canon, *Sint. at.* IV 425, cf. N. Milaș, *Canoanele II*, II, 255).

Epitimii mici se numesc cele pescrie de Sfântul Vasile pentru păcatele mai mici, așa cum ne indică acesta sub numerele 11 până la 60. Cf. N. Milaș, *Canoanele II*, III, 255).

CANONUL 10: (CUMINECĂTURA ȘI ANAFORA. CEI OPRIȚI DE LA CUMINECARE NU POT LUA NICI ANAFURĂ)

Întrebare. Se cuvine ca cei oprți de la sfintele daruri să mănânce prescurile înălțate?

Răspuns. Din viața Sfântului Teodor Sicheotul aflăm că ei se opresc a mânca.

(3, 6, 38, 41 ap.; 7, 8 Gangr.; 14 Laod.; 37 Cartag.)

În acest canon, la întrebarea dacă cei oprți de la împărtășanie pot să mănânce anafora (prescurile înălțate), patriarhul Nicolae, invocând autoritatea Sfântului Teodor Sicheotul (†613), răspunde că cel ce nu este vrednic de Sfânta Împărtășanie nu poate să primească nici anafora.

CANONUL 11: (CANONICONUL LUI IOAN POSTITORUL (SĂ NU SE URMEZE RÂNDUIELILE DE POCĂINȚĂ ALE LUI IOAN POSTITORUL))

Întrebare. Cuvine-se a pedepsi pe cineva potrivit canoniconului lui Ioan Ajunătorul?

Răspuns. Fiindcă acest canonicon uzează de multă blândete, pe mulți i-a pierdut; din cauza aceasta, cei ce cunosc binele și se abat de la el trebuie a se îndrepta.

La ultima întrebare pusă, dacă se cuvine sau nu a ține seama la aplicarea epitimiilor de prevederile lui Ioan Ajunătorul, patriarhul Nicolae răspunde într-o formă rigoristă că, întrucât acest părinte, tratând cu multă blândete în aplicarea epitimiilor, „pe mulți i-a pierdut“, consideră că nu trebuie să se urmeze rânduielilor de pocăință ale acestuia.

Cu toate acestea, în ciuda recomandării de a se urma calea mai rigoristă, a Sfântului Vasile cel Mare și a altor Sfinți Părinți, rânduielile de pocăință ale Sfântului Ioan Ajunătorul au intrat în uzul Bisericii Răsăritene de peste tot și *Canoniconul* lui Ioan Postitorul sau Ajunătorul s-a inclus în *Molitifelnicul Mare* și se respectă și azi. A se vedea și canonul 3 al sfântului Ioan Ajunătorul.

DIFERITE PRESCRIPTII CANONICE

CANONUL 1: (CEI RÂNDUIȚI NECANONIC NU SUNT EPISCOPI)

Ce lucru îngrozitor am suferit noi, decât poate că este dureros că nu am suferit nimic și că nu ne-am socotit a fi vrednici de patimile lui Hristos? (F. Ap. 5, 41). Dacă sunteți îndurerăți că voi sub cerul liber vă închinați Creatorului cerului și al pământului, din cauză că locașul de rugăciuni a fost cuprins de primejdie, gândiți-vă că cei unsprezece ucenici erau închiși într-o cameră, iar cei ce au răstignit pe Hristos săvârșeau serviciul divin iudaic în templul celebru. Dar poate că și Iuda, cel ce a preferat moartea prin spânzurare vieții rușinoase, s-a arătat mai ales decât cei ce astăzi nu se rușinează de orice învinovățire a oamenilor, și